

Sygn. akt: III U 918/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	sekretarz sądowy Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2013 r. w Ostrołęce

sprawy z odwołania K. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania K. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 11.05.2013r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

Sygn. akt III U 918/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11.05.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił K. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

K. K. złożył odwołanie od powyższej decyzji. Podniósł, że jego choroba powstała wcześniej aniżeli ustalił ZUS, bo już w 1987r.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania. Stwierdził, że wprawdzie K. K. został uznany za osobę całkowicie niezdolną do pracy, lecz w związku tym, że niezdolność powstała od dnia 25.06.2008r. nie spełnia on warunku, o którym mowa w art.57 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Zamiast bowiem 5 lat składkowych i nieskładkowych w ostatnim dziesięcioleciu zgromadził on 1 rok, 5 miesięcy i 11 dni.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

K. K. pierwszy wniosek o rentę złożył dnia 30.03.1993r. Obwodowa Komisja Lekarska orzeczeniem z dnia 20.04.1993r. ustaliła, że K. K. jest inwalidą III grupy, lecz inwalidztwo istnieje od marca 1993r., zatem nie powstało w okresie zatrudnienia ani w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia i dlatego ZUS decyzją z dnia 30.04.1993r. odmówił K. K. prawa do renty. K. K. odwołał się od tej decyzji. Sprawę rozpoznawał Sąd Wojewódzki w Warszawie i wyrokiem z dnia 21.10.1993r. w sprawie XIII U 2443/93 oddalił odwołanie. K. K. zaskarżył ten wyrok, lecz Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 27.01.1994r. oddalił rewizję K. K.. Z uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego wynika, że uznał on, iż brak jest podstaw do przyjęcia wcześniejszej daty powstania inwalidztwa aniżeli uczynił to Sąd I instancji.

Kolejny wniosek o rentę K. K. złożył dnia 12.09.2008r. w wyniku rozpoznania tego wniosku komisja lekarska ZUS uznała, że K. K. jest całkowicie niezdolny do pracy, zaś niezdolność nie powstała przed dniem 25.03.1989r. K. K. odwołał się od tej decyzji. Sprawa zawisła przed Sądem Okręgowym w Ostrołęce pod sygn. akt IIIU 158/09 i Sąd odwołanie oddalił wyrokiem z dnia 03.11.2009r. Wyrok ten stał się prawomocny.

Następnie K. K. złożył wniosek o rentę dnia 19.10.2010r. ZUS decyzją z dnia 17.12.2010r. także odmówił mu prawa do renty. Uznał wprawdzie, że K. K. jest osobą całkowicie niezdolną do pracy, lecz niezdolność powstała po dniu 25.03.1989r., a K. K. w dziesięcioleciu liczonym przed tą datą nie zgromadził 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych. K. K. nie odwołał się od tej decyzji.

Z kolejnym wnioskiem o rentę K. K. wystąpił dnia 10.01.2013r. Został skierowany na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z dnia 12.02.2013r. stwierdził, że K. K. jest całkowicie niezdolny do pracy począwszy od dnia 25.06.2008r. W wyniku złożonego sprzeciwu stan zdrowia K. K. był oceniany przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z dnia 24.04.2013r. zajęła analogiczne stanowisko.

ZUS ustalił także, że K. K. zgromadził 16 lat, 6 miesięcy i 10 dni okresów składkowych. Nadto ZUS ustalił, że w ostatnim 10-leciu przed datą powstania niezdolności K. K. zamiast wymaganych 5 lat składkowych i nieskładkowych - udowodnił jedynie 1 rok, 5 miesięcy i 11 dni, zamiast wymaganych 5 lat.

Z tego powodu ZUS zaskarżoną decyzją odmówił mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Zgodnie z treścią **art.57 ust.1** ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. **o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych** (tekst jedn. Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) - renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, niezdolność do pracy powstała we wskazanych w ustawie okresach składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przy czym w myśl art.58 ust.1 pkt 5 i ust.2 w/w ustawy - warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art.57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat. Okres ten powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy; do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej.

Komisja lekarska ZUS stwierdziła, że K. K. jest osobą całkowicie niezdolną do pracy od dnia 25.06.2008r. Odwołujący nie zgadzał się z tak oznaczoną datą powstania niezdolności do pracy, jednakże Sąd doszedł do przekonania, że w niniejszej sprawie nie zachodzą podstawy do dopuszczenia dowodu z opinii biegłych na okoliczność daty powstania niezdolności. Kwestia daty powstania niezdolności do pracy była bowiem przedmiotem analizy Sądu w sprawie XIII U 2443/93 oraz IIIU 158/09. W powoływanych sprawach odwołujący także podnosił, że jego niezdolność powstała wcześniej aniżeli przyjmuje ZUS. Sąd analizował w tych sprawach, czy zachodzą podstawy do przyjęcia wcześniejszej daty powstania niezdolności. W sprawie IIIU 158/09 w oparciu o dowód z opinii biegłego psychiatry, neurologa i psychologa klinicznego Sąd ustalił, że brak jest podstaw do uznania, że niezdolność powstała przed 1993r. Natomiast tak oznaczony okres powstania niezdolności biegli uzasadniali, powołując się na ocenę stanu zdrowia dokonaną w

sprawie XIII U 2443/93. Takie ustalenie powodowało, że brak było podstaw do przyznania prawa do renty, gdyż K. K. nie spełniał przesłanek z art.57 ust.1 pkt 2 i 3 w/w ustawy.

W powołanych powyżej sprawach Sądy analizowały datę powstania niezdolności do pracy i doszły do wniosku, że brak jest podstaw do przyjęcia, że K. K. był niezdolny do pracy przed 1993r. W niniejszej sprawie Sąd jest tym ustaleniem związany. Zgodnie bowiem z art.365 kpc – prawomocne orzeczenie jest wiążące dla stron i Sądu, który je wydał oraz dla innych sądów i innych organów państwowych i organów administracji publicznej. Tym samym w przedmiotowym postępowaniu Sąd nie miał podstaw, aby ustalać, że niezdolność do pracy powstała przed 1993r.

Natomiast powstanie niezdolności do pracy po tej dacie powoduje, że K. K. nie spełnia warunku, o którym mowa w art.57 ust.1 pkt 2 w/w ustawy: tj. w ostatnim dziesięcioleciu liczonym od dnia powstania niezdolności lub złożenia wniosku nie zgromadził 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych. K. K. ma bowiem duże przerwy w podleganiu ubezpieczeniu. Przykładowo odwołujący nie podlegał ubezpieczeniu w okresie od dnia 25.09.1987r. do dnia 01.07.1994r., od dnia 31.05.1997r. do dnia 01.09.2005r. oraz nie podlega ubezpieczeniu od dnia 28.02.2007r. Po 1993r. K. K. zgromadził jedynie 4 lata, 1 miesiąc i 24 dni okresów składkowych. Nie ma on zatem takiego okresu po tej dacie, aby móc wykazać się spełnieniem warunku, o którym mowa w art.57 ust.1 pkt 2 w/w ustawy. I dlatego dopuszczanie dowodu z opinii biegłych było zbędne.

W przedmiotowej sprawie komisja lekarska ZUS ustaliła, że odwołujący jest całkowicie niezdolny do pracy od dnia 25.06.2008r. W tej dacie zdiagnozowano u odwołującego zaburzenia urojeniowe – organiczne zaburzenia schizofrenopodobne. Na tę datę odwołujący zgromadził 1 rok, 5 miesięcy i 11 dni okresów składkowych w ostatnim dziesięcioleciu, zamiast 5 lat. W toku postępowania K. K. oświadczył, że nie ma innych okresów ubezpieczenia, o których zaliczenie mógłby dodatkowo się ubiegać. Okoliczność ta uniemożliwia przyznanie odwołującemu przyznanie prawa do renty.

Odwołujący nie spełnia też przesłanki, o której mowa w art.58 ust.4 w/w ustawy. K. K. jest wprawdzie całkowicie niezdolny do pracy, ale nie zgromadził wymaganych 30 lat składkowych przez cały okres podlegania ubezpieczeniu, a jedynie 16 lat, 6 miesięcy i 10 dni.

Z tych względów Sąd Okręgowy na mocy **art. 477¹⁴ § 1 kpc** oddalił odwołanie.